

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Кафедра історіографії, джерелознавства та археології

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної
роботи

А. В. Пантелеймонов_

“ _____ ” _____ 20__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

_____ **Вступ до публічної історії** _____
(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти _____ бакалавр _____

галузь знань _____ 03 гуманітарні науки _____
(шифр і назва)

спеціальність _____ 6.020302 Історія _____
(шифр і назва)

освітня програма _____ 6.020302 Історія _____
(шифр і назва)

спеціалізація _____ Історія _____
(шифр і назва)

вид дисципліни _____
(обов’язкова / за вибором)

факультет _____ Історичний факультет _____

2018 / 2019 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження Вченою радою факультету (інституту, центру)

“__ 15 __” _____ червня _____ 2018 __ року, протокол №_6_

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Кісельова Юлія Анатоліївна – канд. іст. наук, доцент кафедри історіографії, джерелознавства та археології.

Програму схвалено на засіданні кафедри історіографії, джерелознавства та археології

Протокол від “__ 24 __” _____ травня _____ 2018 __ року №_9_

Завідувач кафедри _____

_____ С. І. Посохов
(підпис) (прізвище та ініціали)

Програму погоджено методичною комісією **Історичного факультету**

назва факультету, для здобувачів вищої освіти якого викладається навчальна дисципліна

Протокол від “__ 08 __” _____ червня _____ 2018 __ року №_10_

Голова методичної комісії _____

_____ О. І. Тумаков
(підпис) (прізвище та ініціали)

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни “Публічна історія” складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки _____ бакалавра

Спеціальності – 6.020302 «Історія»

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. **Мета викладання навчальної дисципліни** сформувати у студентів на основі усвідомлення соціальних функцій історії та етичних імперативів діяльності історика критичного відношення до побутування історії за межами академічних інституцій, а також розуміння перспектив використання історії у публічній сфері.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є

- Ознайомити з передумовами виникнення, сутністю та функціями публічної історії як предметного поля.
- Усвідомити особливості перекладу академічних знань на мову публічних репрезентацій.
- Розглянути варіанти використання історії у сучасних медіа.
- Ознайомити з теоріями збереження спадщини та навчити аналізувати змістовний, емоційний, туристичний потенціал історичних місць.

1.3. Кількість кредитів – 3

1.4. Загальна кількість годин – 90

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
Нормативна / за вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
4-й	-й
Семестр	
8-й	-й
Лекції	
20 год.	год.
Практичні, семінарські заняття	
год.	год.
Лабораторні заняття	
год.	год.
Самостійна робота	
70 год.	год.
Індивідуальні завдання	
год.	

1.6. Заплановані результати навчання

знати:

- мати уявлення про предметне поле та завдання публічної історії
- бути обізнаним зі специфікою роботи публічного історика, що полягає у володінні певною сукупністю додаткових навичок та співпраці зі спеціалістами з суміжних дисциплін

- мати уявлення про важливість етики у використанні історичних знань у публічній сфері.
- бути обізнаними з варіантами та стратегіями репрезентації історії у публічній сфері

вміти:

- усвідомлювати специфіку споживання історії різними співтовариствами.
- критично оцінювати варіанти репрезентації історії у публічному просторі.
- аналізувати стан історичної свідомості сучасного суспільства.
- аналізувати змістовний, емоційний, туристичний потенціал історичних місць.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Розділ 1. Публічна історія як предметна сфера.

Тема 1. Становлення та розвиток публічної історії.

Зміст. Передумови виникнення публічної історії. Історія становлення публічної історії у країнах Європи та США. Завдання публічної історії. Сутність партисипативної публічної історії.

Тема 2. Публічні історики

Зміст. Публічні історики та публічні інтелектуали. Особливості перекладу академічних знань на мову репрезентацій у публічній сфері. Особливості професійних навичок публічних істориків.

Розділ 2. Аналіз історичних репрезентацій у публічній сфері

Тема 3. Історія та медіа.

Зміст. Медіа як посередник передачі історичних знань. Наукова журналістика. Форми репрезентації історичних знань у сучасних медіа-проектах.

Тема 4. Проблеми використання історичної спадщини.

Зміст. Теорії збереження культурного спадку. Історичні місця та методики аналізу історичних місць.

Тема 5. Аналіз актуалізації історичної спадщини у м. Харків.

Зміст. Туристичні маршрути, пам'ятники та історичні будівлі, комеморативні практики, музеї міста, бібліотеки (краєзнавчі колекції та проекти), історичні товариства та організації краєзнавців, медіа-проекти.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд.	с. р.		л	п	лаб.	інд.	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Публічна історія як предметна сфера												
Тема 1. Становлення	12	4				8						

та розвиток публічної історії												
Тема 2. Публічні історики	12	4				8						
Разом за розділом 2	24	8				16						
Розділ 2. Аналіз історичних репрезентацій у публічній сфері												
Тема 1. Історія та медіа	14	4				10						
Тема 2. Проблеми використання історичної спадщини	22	4				18						
Тема 3. Аналіз актуалізації історичної спадщини у м. Харків	30	4				26						
Разом за розділом 3	66	12				54						
Усього годин	90	20				70						

Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Освітні програми з публічної історії в університетах США	8
2	Українські публічні історики	10
3	Історичний контент українського телебачення	18
4	Історія м. Харкова у соціальних мережах	18
5	Аналіз історичних місць м. Харкова	16
	Разом	70

7. Індивідуальні завдання

Аналіз історичних місць м. Харкова за допомогою анкети «Десять питань для аналізу історичних місць» Дж. У. Лоувена.

8. Методи навчання

Основною формою навчання є читання *лекцій* з тем курсу. Всі лекції супроводжуються мультимедійними *презентаціями*. На окремих лекціях організуються студентські дискусії з питань, що розглядаються.

Допоміжними методами навчання є проведення *консультацій* з проблем написання індивідуального завдання.

9. Методи контролю

Поточний контроль рівня знань студентів передбачає перевірку самостійної роботи студентів. Поточний контроль здійснюється за напрямками:

- контроль за відвідуванням занять студентами;
- контроль за виконанням завдань для самостійного опрацювання (читання обов'язкової наукової літератури) у ході опитування та проведення співбесід під час аудиторних занять;
- контроль за рівнем засвоєння та творчого опрацювання матеріалу у вигляді перевірки індивідуального завдання «Аналіз історичних місць м. Харкова».

Підсумковий контроль знань студентів здійснюється в кінці семестру у формі письмового заліку.

При виведенні загальної оцінки студента беруться до уваги результати поточного та підсумкового контролю.

10. Схема нарахування балів

Поточний контроль та самостійна робота								Контрольна робота, передбачена навчальним планом	Індивідуальне завдання	Сума
Розділ 1						Розділ 2				
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	50	50	100

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
	для дворівневої шкали оцінювання
90 – 100	зараховано
70-89	
50-69	
1-49	не зараховано

9. Рекомендована література

Основна література

1. Cherstin M. Lyon, Elizabeth M. Nix, Rebecca K. Shrum Introduction to Public History. Interpreting the Past, Engaging Audiences. – 2017. – 187 с.
2. Erika Doss Memorial Mania – Public Feeling in America. 2010
3. History and the Media / Ed. by D. Cannadine. – London: Palgrave Macmillan, 2004. – 175 p.
4. Seeing History: Public History in Britain Now / Ed. by H. Kean, P. Martin, S.J. Morgan. – London: Francis Boutle, 2000. –193 p.
5. Джером де Гру Сопереживание и участие. Популярные истории // Гефтер. <http://gefter.ru/archive/6239/> (Источник – Rethinking History. Vol. 10. No. 3. September 2006. P. 391–413.
6. Куликов В. Краудсорсинг в сохранении и изучении культурного наследия // Электронный научно-образовательный журнал «История». 2016. Т. 7. Выпуск 7 (51) [Электронный ресурс]. <http://history.jes.su/s207987840001670-6-1>
7. Махов А. С. Между профессией и публикой: эволюция движения публичной истории в америке //Вестник Балтийского федерального университета им. И. Канта. Сер.: Гуманитарные и общественные науки. 2016. № 2. С. 5—15.
8. Репина Л.П. Наука и общество: публичная история в контексте исторической культуры эпохи глобализации // УЧЕНЫЕ ЗАПИСКИ КАЗАНСКОГО УНИВЕРСИТЕТА. – 2015. Том. 157. Кн. 3. – С. 55-67.
9. Савельева И. М. За стенами академии: социальные ученые в медийной сфере // Стены и мосты III: история в возникновении и развитии идей междисциплинарности : матер.

Межд. Науч. Конфер., РГГУ 25-26 апреля 2014 г. – М. : Академический проект ; Гаудеамус, 2015. – С. 69–84.

10. Савельева И. М. Публичная история дисциплина или профессия? // Науки о человеке: история дисциплин. М., 2015. С. 421—451.
11. Склокін В. Стаючи публічними: історики як публічні інтелектуали у пострадянській Україні. – Режим доступу : <http://21.helsinki.org.ua/index.php?id=1464895670>.

Допоміжна література

1. Академическая история – вечная скука? Историки и блогеры У. Кронон и Д. Хайтон обсуждают вопрос о том как может «академический историк расширить свою аудиторию, если он не умеет донести свои мысли до всех // Гефтер <http://gefter.ru/archive/5729>
2. Догерті Дж. Усі брешуть, або як трансформувалися російські ЗМІ, див.: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/usi_breshut_abo_yak_transformuvalisya_rossiyski_zmi/
3. Палійчук А. Виникнення і розвиток олігархічних засобів масової інформації в Україні // Теле- та радіожурналістика. – 2013. – Вип. 12. – С. 358–363.
4. Андрій Портнов. Телеєфір перетворює інтелектуала на клоуна, див.: http://osvita.mediasapiens.ua/mediaprosvita/mediaosvita/andriy_portnov_teleefir_peretvoryue_intelektuala_na_klouna/
5. *Махов А.С.* Рой Розенцвейг: делая историю публичной // Диалог со временем. – 2013. – Вып. 43. – С. 180–189.
6. Аккерманн Ф., Аккерманн Я., Литтке А., Ниссер Ж., Томанн Ю. Прикладная история, или Публичное измерение прошлого // Неприкосновенный запас. – № 3 (83), 2012. <http://magazines.russ.ru/nz/2012/3/a19.html>
7. Зорин А.Л. "Не бывает мифов правильных и неправильных, но бывают мифы продуктивные, а бывают – зловердные" http://istorex.ru/page/zorin_al_ne_bivaet_mifov_pravilnikh_i_nepravilnikh_no_bivayut_mifi_produkktivnie_a_bivayut_zlovrednie

10. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

- Національна рада з публічної історії США (National Council of Public History) Офіційний сайт <http://ncph.org>
- Центр історії та нових медіа Роя Розенвена Roy rosenzwein Center for History and New Media <https://rchnm.org>
- Лабораторія публічної історії <http://publichistorylab.ru>
 - Сайт з програмним забезпеченням для мобільних телефонів на основі локального історичного контенту <https://curatescape.org>